

СВОБОДЕНЪ ГЛАСЪ

Общинска библиотека, тукъ

Абонаментъ за година:

България 5 лева
странство 10 „

Абонзанието става винаги до края на
годината.

Неплатени писма не се приематъ.
Ръкописи не се връщатъ.

СЕДМИЧЕНЪ ИНФОРМАЦИОНЕНЪ ЛИСТЪ

Всичко що се отнася до в. „Свободенъ Гласъ“ да се изпраща до редакцията.

Редакцията и Администрацията на вѣстника се намиратъ ул. „Шуменска“, сръщу Варненската
Окр. Пост. Комисия и до печатницата на Добри Тодоровъ в С-ге.

Таксата за публикациите:

За единъ кв. с. м. на 1 стр.: 1) единъ
пътъ 10 ст., за 2 пъти 6 ст. и по-
вече, до 10 пъти — по 5 ст., 2) единъ
кв. с. м. на другитѣ страници, за единъ
пътъ 4 ст., за два пъти 3 ст. и за по-
вече, до 10 пъти — по 3 ст. и 3 за ос-
вящения на Свободитѣ. Прѣстави по 2 ст.
на дума, а за халовитѣ — по 1 ст.

Единъ брой 10 стотинки.

Редакторъ-стопанинъ: **СТ. ИВ. ПЕТКОВЪ**

Единъ брой 10 стотинки.

Невъроятно, но пакъ вѣрно

МНОГО ЕВТИНО И САМО ЗА ПРАЗДНИЦЪТЪ

Поради невъзможността да продължи пътуването си единъ па-
раходъ, натоваренъ съ разни стоки, ний тѣзи дни стоварихме
и продаваме въ гр. Варна,

въ градскитѣ барани находящи се на площада до Мировитѣ

Съдилища,

ти голѣма партида стока, състояща се отъ разни емайлирани
сѣждове,

тенджерни, нани за вода, легени, паници, ченини, нощнигърнета, кофи
за вода, сефертасии за гостба и пр. пр.
артикули отъ този родъ.

Прочее, бързайте и възползвайте се отъ случайната евтиния, която
сѣдѣтъ празниците нѣма да намѣригѣ.

ОТЪ СЪДРУЖИЕТО.

Търговската къща **Зембнуски**
и **Комп.** въ Триестъ, съобщава за
знание, че отъ 15 того е назна-
чила за управляющъ на клонѣтъ
имъ въ гр. Варна, г-нъ **Пантели**
Занетовъ — дългогодишенъ бан-
ковъ чиновникъ, който ще се пол-
зува при изпълнението на служба-
та съ всички права прѣдвидени и
опрѣдѣлени въ чл. 46 отъ търгов-
ския законъ, дѣйствующъ въ Бъл-
гария.

гр. Триестъ 20 ноемвр. 1905 г.

Вечеренъ курсъ

по Нѣмски езикъ

Отваря **Ел. Платнаровъ**, учителъ по
този езикъ при Държ. М. Гимназия
„Фердинандъ I.“ Прѣподаваната ще
се водятъ по най новата метода и
възнаграждението сръщу три урока
седмично ще бѣде 6 лева мѣсечно.
Желающитѣ да се запишатъ въ кни-
жарницата **Божиловъ** до мусала.

ИЗГУБЕНЪ Е четворжагаленъ
медалионъ съ тур-
ски надписъ, съ цвѣтъ жълтъ и на
единия върхъ има една халка за да
се закачва на кордонъ.

Умолява се този който го е на-
мѣрилъ да го прѣдстави на сѣдър-
жателя на Хотелъ „Прѣславъ“ сръщу
добро възнаграждение.

Максимъ Ивановъ

Хирургъ-зъболекарь

Licencie en chirurgie dentaire
се прѣмѣсти улица „Царъ Борисъ“
въ къщата на Б. Мавяни
до аптека **Бораджиевъ**.

Въ новата дрогерия

на
Аптекада **Н. Наскириши**

пристигна тѣтъ годишно чистото Нор-
вежко рибено (моруново) масло.
Анализирано и одобрено отъ Вър-
ховния медицински сѣвѣтъ.

Д-ръ Г. Нлисурски

[старши лѣкаръ въ Маринската бол-ца]
Приема болни всѣкидневно отъ
2—5 ч. сѣдѣтъ, общѣтъ, ул. 27 юлѣй
сръщу старата Бълг. църква.

Търси се желѣзна каса
за пари голѣмина сръдна. Справка
Хотелъ „Прѣславъ“, за Г. М.

Дългогодишенъ
практикантъ

прѣподава уроци по Цигулка
Справка на в. „Свободенъ Гласъ“.

Минало и настояще.

Днесъ можемъ да погледнемъ съ
една по-свѣтла вѣра въ бъдещето.
Многоглавата хидра, която разяж-
даше отъ основи великото дѣло на
македонската кауза е окончателно
смазана. Слѣдъ 5-6 годишното бур-
но клатушкане на умовѣтъ по ма-
кедонския въпросъ, слѣдъ толкова
жертви и велики подвизи, чиято свя-
тостъ, за жалостъ, бѣ често пати
осквернявана отъ постѣдствията на
българската неразбранщина, постиг-
на се единъ уписонъ въ полето на
тая кауза. Най-доброто доказател-
ство за това е македонската кон-
ференция въ София. Не може да
бе се зарадва сърдцето на кой да
българинъ, па и на всѣки състра-
дателенъ човѣкъ, отъ туй, което отъ
двѣ недѣли насамъ е прѣметъ на
българската преса, отъ прокламира-
ното единодушие по многострадал-
ното македонско дѣло. А при всѣ-
ко туй едва ли е нужно да изяви-
ваме громко нашитѣ впечатления.
Едва ли е нужно даже да про-
кламираме нашата радостъ по това,
защото историята, която си създаде
македонскиятъ въпросъ, ни показа,
че не е ентузиазма, който може да
помогне на бързата му разирѣзка, а
неговото правилно схващане.

Покрай опита да помогне на не-
уморимия македонски борецъ, ние
следваме въ станалата конферен-
ция една нова ера по тона схва-
щане на македонската кауза отъ цѣ-
локушното българско общество. Тая
ера се очакваше отдавна отъ искре-
нитѣ македонски борци и отъ всѣ-
ки по-просвѣтенъ умъ въ България
и не можеше да не дойде, защото
самия вървежъ на македонскитѣ съ-
бития отъ день на день клонѣше да
ни убѣди, че всѣка помощъ отъ стра-
на на българското общество не обу-
словена отъ принципитѣ на самото
боряще се население, ще бѣде не
само фиктивна, но и врѣдна. Сега,
когато българското общество е на-
пълно убѣдено въ това, когато на-
стъпи новата ера и нашитѣ симпа-
тии и помощи ще бѣдатъ напълно
урегулирани съ дѣйността на фак-
тора въ македонското дѣло — Вж-
трѣшната организация, дългъ се на-
лага на всѣки българинъ да се по-

замисли и погледне по-исторически
на досегашнитѣ борничани по ма-
кедонския въпросъ — не за друго,
а за да можемъ да вървимъ по-без-
погрѣшно въ пати на свѣтия дългъ,
който ни се налага отъ еднородна-
та кръвъ, която тече по жилитѣ на
пасъ и борящитѣ се страдалци от-
вѣдъ Рила и Родопитѣ.

Цѣлото минало на македонското
дѣло е една верига отъ погрѣшки
и суетни сващания на самата му
основа, които погрѣшки, за голѣмо
сѣжаление на всички, сѣ се развивали
и прѣдавали отъ сферата на сама-
та българска държава. дѣто свобода
на дѣйствителна можеше да ро-
ди, ако не нѣщо по-високо, то по-
нѣдни по-правилни възгледи въ това
отношение съ които да закрѣпи мо-
ралната сила на неуморимитѣ борци.
До като въ самата Македония да-
повидитѣ дѣйци бѣха стумѣли да
поставятъ борбата на истинскитѣ и
начала, обусловени отъ етнографи-
чески, географически и политически
гледни точки, въ самата България
по голѣмата частъ отъ обществото
даваще чисто държавнически въз-
гледъ на тая борба. Но което бѣ по-
жалко, то бѣ, че сума македонскитѣ
синове, растнали и динали въ въз-
духа на българската свобода, съ го-
товностъ възприеха тия възгледи и
сѣ туриха за цѣлъ да ги прѣсаж-
датъ на македонска почва. Шепи
безидейни борци, незнающа по нѣ на-
чалата на една революция, помис-
лиха се за достойни водачи на ед-
но угнѣтено население за да граб-
натъ юздата на първенството, и то
тогазъ когато робѣтъ бѣ намѣрилъ
своя сигуренъ пътъ.

Цѣли петъ години отъ тогазъ . . .
и историята на тия 5 години прѣд-
ставлява отърателна борба, която
бѣ въ състояние да възрадва само
вашитѣ врагове. Съ изключение на
отдѣлни просвѣтени умове, българ-
ското общество все още не бѣ въ
състояние да намѣри истината, за
да осѣди безпринципността. Не бѣ-
ше само това, ами то бѣ въ въз-
торгъ, когато въ 1902 г. избухна
едно искусствено възстание, което бѣ
губеленъ ударъ за македонското дѣло.

Ето въ такова положение на ра-
ботитѣ българското общество мнѣ-
ние моралиятъ убиецъ на пламна-
лия духъ въ възстаналия борецъ.

Трѣбаше да дойде историческата 1903 год, трѣбаше да дойде денъ, когато смѣлятъ ратници да поривсичко българско, дори да

гнать въ сепаратистическо направление, за да се стрѣсне българско общество. Колкото и радостно е това стрѣскане за нашитѣ брати, уви, не е ли жалко за българскитѣ умове, когато се погледне на нашето погрѣшно минало, когато се заключи че тъкмо ние, българитѣ, които се родѣмъ съ македонца и които имаме претенции да го познаваме най-отблизо, схващаме отъ крива страна неговата кауза, нѣщо което е равносильно на непознаване!..

Ние трѣбваше да се поучимъ отъ историята, а въ всѣка история е писано че робътъ се нуждае отъ помощъ, а не отъ команда, че симпатитѣ къмъ угнетенитѣ народи, не сж симпатии, когато тѣ сж егониистически. Нима бѣше трудно за насъ да погледнемъ съ по отворени очи, отколкото нашитѣ правителства, които при всичкитѣ си дипломатически лъжи, випаги и при всички случаи, сж давали на македонския въпросъ държавническо гледище, основано на завоевателни намѣрения?

И не е ли жалко и срамно днесъ, когато вече напълно оправдаваме и възприемаме това, което до вчера сме отричали и ругали въ лицето на тѣзи самоотвержени патриоти, които не съ вѣстникарски аларми и буневардни прокламации, а съ своята собствена кръвъ защитиха своитѣ принципи за „Автономна Македония“?...

Македонската конференция бѣ фактически изразъ на това.

Днесъ, върваме, че всѣки българинъ ще почувствува тѣзи мисли, защото това ни се налага отъ редица кървави събития, които послѣдствия паднаха на гърба на македонскитѣ страдалци, но чиято отговорностъ пада до нейдѣ на насъ, тъй като ние, кога съ своето равнодушие, кога съ криворазбранитѣ си симпатии, сме ставали косвени причинители на това.

Народнитѣ отрѣзвявания ставатъ бавно, но тѣ биватъ единадушни. Сега вече ние изново попадаме въ пѣтя на заинтересоваността, по този пѣтъ съ правилни симпатии. Македонската конференция дойде като едно начало на това поради което именно е отбѣлѣзваше като нова ера. Ето защо поради скърбнитѣ мисли, които ти ни навива като фактически край на едно грозно минало, ние горѣщо се радваме и я привѣтствуваме като прѣдвѣстникъ на нови надежди. Да, клатушканията сж уравновѣсени, буренътъ е изтрѣбенъ, умоветѣ сж отрѣзвали; съ една дума пѣтя е очистенъ. Остава на свободния българинъ да подаде изново своята ръка за помощъ.

Ние върваме, че българското общество ще трѣгне по тоя пѣтъ, като има прѣдъ видъ винаги миналото на македонския въпросъ, което е пълно съ поука.

При една разумна подкрѣпа и общо единадушни, общественото мнѣ-

ние влиза и въ стаята ни царетѣ. А тогавъ?... Но нека на туй отговори самото бъдаще.

А.

Събитията въ Русия.

Нашата „освободителка“ е арена на потрѣсяюща събития. Революцията е взела огромни размѣри и гражданската война е въ разгара си. Столѣтната революционна борба, която се започна първемъ въ далечно минало отъ разночипцитѣ — интелегентни, днесъ е вземала масовия характеръ на всенародна борба. Началото на края на вѣковното пълно безправие на Руския великъ народъ и самовластническото управление на автократичната бюрокрация е турено. Основнитѣ граждански свободи сж прокламирали въ историчния вече царски манифестъ отъ 17-й Октомврий т. г. Пролѣтното слънце на новородената руска свобода огрява съ палицитѣ си лъчи широкитѣ граници на северния колосъ. Но ако върнахме на народната приказка, въ която се рисува слънцето като великанъ-красавецъ, обитател на възбогъ високи планини, отдѣто се радва на земята съ изкрящи очи, запалени отъ пламъка на неземната си любовъ, ако вѣчното свѣтило на земята имаше чувство на състрадание, то би се отвърнало отъ ужаситѣ, които ставагъ въ родината на великитѣ революционери и не би туряло на показъ скърбнитѣ картини на трагичната драма подновяването на руския общественъ животъ пълна общественно-економическа дезорганизация, прѣкъсвания на търговията, индустрията, инертностъ въ финансовитѣ кръгове. Държавнитѣ учрѣждения на порядъка губятъ вече силата да подържатъ равновесието на общественния организъмъ поради масовитѣ стачки на земски чиновци телеграфо-почтенски служаци и др. Тия пъкъ на желѣзничарскитѣ служаци и чиновници правятъ неспособенъ главния двигателенъ нервъ на държавата: съобщенията. И надъ това схнатката на животитѣ сжъртъ на два човѣшки лагара, на прѣставителитѣ на миналото, на безправие, потисничество, на невежеството, което роди хулиганитѣ, нахъсквани и провокирани отъ правителствената реакция, съ базавѣтно прѣдаденитѣ крайни борци на руското общественно-политично обновление. Резултатитѣ на това не бѣха човѣководнитѣ погроми въ Томскъ, Киевъ Одеса Тверъ, Пенза и на др. дѣсятки мѣста и звѣрскитѣ изтѣпления противъ беззащитни еврейски семейства, тия „коварни недове“, неприатели на спокойния животъ въ руското царство, басня разправяна на простолуднието отъ агенти на полицията, на автократизма, за да се събудятъ у тѣхъ кръвожадитѣ инстинкти и турятъ въ дѣйствиe. Въ революционното движение се силно замѣсватъ и гѣститѣ редове на селскитѣ маси, потиквани отъ собственитѣ си нужди за земи. На много мѣста тѣ направо

прѣстъпватъ къмъ цѣльта си: разграбването и обпалването здадения на чифлицитѣ на своитѣ чококи, раздѣлягъ си земята и дълбоко убѣдени въ справедливостта на своитѣ дѣйствия, тѣ съ стихийността се противопоставятъ на всѣка властъ, която би поискала да обуздае тѣхното „раздѣляние“ земята. Неволното ги гони и въ нажежената атмосфера на градскитѣ буни, дѣто тѣ съ своята психология на тълпа още по вече осложняватъ перипетитѣ на борбата.

А надъ всичко това се носи черния призракъ на добръ познатия гостенинъ на обширната руска земя — глада. Той обхваща десетки губернии, и както говорятъ хора на перото, близки до народнитѣ страдания, размѣрѣтъ му не ще бѣде по-малкъ отъ какъвто пропагитъ, засегнатитѣ отъ него народни маси прѣзъ зимата на 92 година. Руската интелгенция се мобилизира въ десетки благотворителни общества за борба съ тоя рѣденъ бичъ, който се корени дълбоко въ основитѣ на народната мизерия. Глада, съ своитѣ опустошения, допълни картината на тежкитѣ родилни условия на толкова желаната руска свобода.

Европейския западъ има какво да почерпи отъ развивающитѣ се събития въ царството на доскорешната автократия. Управляющитѣ трѣбва да си изработятъ едно ново достоинство; къмъ способността си да управляватъ, тѣ трѣба да прибавятъ и политическото благоразумие: о врѣме да отстъпватъ прѣдъ организирания натискъ на животитѣ искания на широкитѣ трудящи се маси.

За нашитѣ общински работи.

Не веднѣжъ сме изказвали съжалението си, че всички общински сжвѣти сж се отнаесли съвсѣмъ не марливо къмъ интереситѣ на града ни, било за това че не сж искали да узнаятъ нуждитѣ на града или за това че не сж били способни да ги узнаятъ и съобразно съ тѣхъ да направляватъ и своитѣ дѣйствия. Характерна чѣрта въ дѣятелността на българина е тази че той никога не се вдълбочава да узнае самата сжщностъ на работата съ която се е нагърбилъ и слѣдователно никога не взема рѣшителни мѣрки, ами влияели работи съ полумѣрки. Той че ли е врагъ на кореннитѣ прѣобразования и се задоволява само съ частични подобрѣния. И като вѣма куража, енергията да прѣдприеме едно коренно прѣобразование въ работитѣ на общината ни въобще, отъ срамъ види се прѣдъ вънкашния свѣтъ, да бѣде обвиненъ въ некултурностъ, въ варварство, иска да придаде искусственъ изгледъ на работитѣ, та да излже външния свѣтъ, прѣдъ когото иска да мине за културенъ.

Тази сжщата тенденция се забѣлѣзва и въ дѣлата на сегашния ни общ. свѣтъ, отъ когото, ний пове, очаквахме да принесе сжществена полза на града ни, защото е събралъ

въ себе си цѣлта, ако можемъ така да се изразимъ, на цѣлата опозиция въ града ни. А това за голѣмо съжаление ни води къмъ печалното заключение, че Българина не е способенъ за полѣзни дѣла, и работи винаги погъ натискъ. Види се още не можемъ да се освободимъ отъ робския отпечатѣкъ който ни е наложилъ 500 год. турско робство. За да покрѣпимъ изказаната отъ насъ мисль ще приведемъ цѣлото особено мнѣние единъ отъ свѣтницитѣ при днешния общ. свѣтъ, Дамянъ Перилинговъ, което той изказалъ при гласуване бюджета на общината ни за тази година.

Намирамъ, че се работи по благоустройството и, въобще, подобрието на града, много безсистемно. Ний сме длъжни, прѣди всичко, да обмислимъ и рѣшимъ: какво е по-трѣбно да направимъ за подобрието на гр. Варна въ всѣко отношение, т. е. да изброимъ всичкитѣ нужди на града; слѣдъ това да обмислимъ и рѣшимъ: по какъвъ начинъ ще удовлетворимъ тия нужди, и, най-сѣтнѣ, да прѣвидимъ въ бюджета разходитѣ и заемитѣ, чрѣзъ които ще се посрѣщатъ тия разходи.

Краткостъта на врѣмето отъ поеманieto Управлението на общината отъ новия съставъ на Общинския Свѣтъ, не може да ни служи за оправдание, че не сме могли да изучимъ нуждитѣ на града и начина на удовлетворението тия нужди, защото ний живѣемъ въ тоя градъ, знаемъ нуждитѣ му и у всѣкого отъ насъ е сформирана такъва, или друга идея относително начина, по който може и трѣбва да се подобри града. Собствено, съзнанието, че ний знаемъ нуждитѣ на града и начина на удовлетворението тия нужди, ви застава срѣщу изборитѣ да се коализираме петъ партии, за да вземемъ управлението на общината и направимъ всичко онова, което достѣгашнитѣ общински свѣти, било по верѣшителностъ, било по други причини не направиха. Инакъ коализирането на 5-тѣхъ партии, за да поематъ управлението на общината, би било безцелно.

Единъ пътъ съгласни, че ний знаемъ нуждитѣ на града, трѣбваше още отъ сега, прѣди гласуването на бюджета, въ специално рѣшение да ги изброимъ и да рѣшимъ по какъвъ начинъ, съ какви срѣдства ще удовлетворимъ тия нужди. А не само не сторихме това, но изоставихме започнатитѣ работи отъ бившия свѣтъ по водоснабдяването и канализирането на града, плановѣтъ на които сж приготвени и приети отъ специални Комисии; а тѣ сж, може да се каже, най-необходимы за нашия градъ. Заедно съ тѣхъ (водоснабдяването и канализирането), необходимо е за града още, щото той да се снабди съ електрическо освѣтление и електрически трамвай; хотелъ край морето съ морски бани до него, за привличане повѣче посетители прѣзъ лѣтния сезонъ; скотовъйна, която да замѣсти сегашната неотговоряща на никакви условия

и които, като привлече вълкашви търговци на консервирано месо (пс-търма, суджуци, червишъ, запазване за дълго време прѣсно не солено месо и пр.), да уголѣми прихода на града ии отъ палоба „крѣвниса“; театръ, който ще служи за училище на народа, и пр.

Още една необходимост, която не търпи никакво отлагане, е и тѣзи щото поскоро да отчуждимъ имотитѣ, които по градския планъ минаватъ подъ улици и площади, та да могатъ гражданитѣ — тѣхви притежатели — да разполагатъ съ собственитѣ си имоти, или съ тѣхната стойностъ; защото, ето вече повече отъ 25 години, никой не може да разполага съ имота си, не може да го поправи и подпира, подъ прѣдлогъ, че по плана се отчуждаватъ тия имоти; а това нито е право, нито е справедливо, тъй като имотитѣ на хората се събарятъ, и довършави селѣйства съ къщи, днесъ оставатъ безъ подслонъ. Всичко това трѣбва да ни застави да вземемъ рѣшение: дали и какъвъ заемъ да сключимъ за всичкитѣ нужди на града, или дали да дадемъ на концесия направата на горѣзброенитѣ работи и да сключимъ заемъ само за изплащане стойността на имотитѣ, които ще отчуждимъ, и за конвертиране на старитѣ ни заеми и дългове. Съ 800000 ния заемъ, който сега ще сключимъ, нищо нѣма да постигнемъ, а само ще забатачимъ още повече общинския бюджетъ, и рискуваме да не намѣримъ голѣмъ заемъ, защото никоя банка нѣма да ни даде такъвъ, като вижда, че ний дѣйствуваме безсистемно, безъ единъ отъ по рано прѣдначертанъ планъ, независимо отъ обстоятелството, че ний сме заложили вече най-сигурнитѣ приходи на общината за заема отъ Българската Народна Банка и за ови отъ Дружеството „Гирдапъ“, а сега ще заложимъ и останалата свободна частъ отъ тѣзи приходи, та нѣма да имаме какво повече да залагаме.

Ето затова самъ прогнѣвъ сключаването на този малъкъ, нарѣченъ отъ Г. Кмета, заемъ.

Въ Бюджета за 1906 година е прѣдвидено сума 200000 лева за построяване скотобойна. Защо именно 200000 лева прѣдвиждаме, когато по мнѣнието на общинския инженеръ и на ветернрния дѣлкаръ, необходимо е една сума отъ около 400000 лева? Това е още едно доказателство че ний работимъ безсистемно и глѣдаме да подобримъ града съ полумѣрки, които ще ни заведѣтъ до резултати обратно противоположни на очакванитѣ. Прѣдвидѣхми врѣдитъ за да се освѣтляватъ съ електрическа свѣтлина само дѣлѣ улици отъ града. Това е полумѣрка, която само ще ни коштува излишни разходи и то за луксъ, защото улицитѣ „Прѣславска“ и „Цариградска“ сж най-добросвѣтленитѣ а сега тъй като тѣ сж застроени съ дюгени и магазини, свѣтлината отъ ламбитѣ въ които достатъчно ги освѣтляватъ, най-смѣлѣхми да помислимъ за освѣтлението на цѣлия градъ, изъ

улицитѣ на който царува пълнѣн мракъ. Освѣтлението трѣбва да има за цѣлъ улѣсняване на всички граждани, а не замазването очитѣ на чужденцитѣ, които влизатъ въ града прѣзъ морето или отъ гарата, защото единъ отъ мотивитѣ на г-на Кмета, при прѣдложението му да се освѣтляватъ тия дѣлѣ улици съ електричество, е таи, че прѣзъ тѣхъ чужденцитѣ влизатъ въ града, та, поне, въ тѣзи си частъ града ни да заприлича на Европейски градъ.

ХРОНИКА

Съ австр. параходъ „Галиция“, идещъ отъ Одеса сж пристигнали въ Варн. при-нище на 14 т.м. около 100 еврейски семейства: мъже, жени и дѣца. Нашето правителство е отказало да ги приеме, вслѣдствие на което мѣстнитѣ власти не имъ е позволило да излѣзватъ на брѣга. Отъ свѣденнети, които лично събрахме отъ самитѣ евреи въ парахода, се узна, че тѣ сж се опитали да излѣзатъ на Ромѣнски брѣгъ, но и тамъ не били прети. Даже на нѣкои Ромѣнски крайбрѣжия имало поставени военни постове за да не пропускатъ влизането имъ. Слѣдъ отказъ и на Българското Правителство, тия еврейски семейства намѣрватъ да се отправятъ за Цариградъ, но и ако тамъ не намѣрятъ достѣпъ, ще потърсятъ врѣмевно убежище въ Гърция или въ аѣкон-азинтски крайбрѣжия, до дѣто прѣстане революцията, въ Русия. За безредицитѣ въ Одеса, Петербургъ и Москва разправятъ ужасни работи: ограбване на еврейски магазини отъ безчинни хулигански тѣмги, подържници на монархизма, и избиване на невинни хора, прѣдаване на палѣжъ здания, сватки съ революционитѣ групи и пр. Народния духъ тѣй силно е възбуденъ, говорятъ тия евреи, че не е възможно още за дълго време да се прѣкрати революционното движение, а напротивъ взима всѣки день широки размѣри и изглежда да зарази цѣлата страна.

Директорътъ на тукашния клонъ отъ Търговската Банка г. Хар. Николовъ е прѣмѣстенъ. Софин, а на негово мѣсто е назначенъ г. П. Енчевъ бившъ директоръ на Варненския Клонъ отъ Б. Н. Б.

Научаваме се, че тукашния Клонъ отъ Софийската Търговска Банка възнамѣрватъ да открие клонъ въ гр. Добричъ.

Първата дѣятелностъ, която прѣдстои на „Благодѣтелния съюзъ“, сформированъ отъ станалата вече конференция, ще бжде несъмнѣно грижата да се уредатъ подобни граждански съюзи по всичкитѣ краища на княжеството.

Въ тая задача избраното бюро навѣрно ще бжде улеснено отъ ратотипитѣ се вече делегати. Споредъ свѣдѣнията напр. въ Пещера е билъ сформированъ подобенъ клонъ

и при първа покана сж били събради 700 лева. Но мислимъ ние че е една необходимостъ и длѣжностъ, ако избраното софийско бюро покрай другата си дѣятелностъ, разпореди по всичкитѣ градове, за да се потърсятъ и взематъ печатитѣ, архивитѣ и разни други книжа и мебели, останали отъ бившитѣ македонски дружества. Макарь и прѣкъсната дѣятелността на послѣднитѣ, но сегашнитѣ съюзи сж тѣхни фактически наследници, слѣдователно въ естествения редъ на пѣщата е да се прибере останалото отъ тѣхъ. И толкозъ повече, че по пашитѣ свѣдения печатитѣ на много отъ тѣхъ дружества сж останали у частни лица, които все още за смѣтка на умрѣлото продължавали да се ползватъ съ тѣхната валидность.

Научаваме се, че утрѣ недѣля 10 часа, Варненскитѣ граждани ще иматъ събрание въ зала „Съединение“ за съставяние „Македонско Благодѣтелно Дво“.

И нашата общинска драматич. група, намислила да печели пари на счетъ чистото искусство, на което е и прѣдставителъ въ града ни и затова не жали трудъ за да усвои всички приеми, които си е изработила днесъ търговията, само да увеличи по възможностъ най-вече приходитѣ си. Отъ Рекламата ти свое-ремено се възползува. Чужъ ли не и въ Neue preie Presse и le Tempo не е обявила за своитѣ славни прѣдставления, които тя приготвява и въ скоро време ще изиграе.

Но това не я задоволи. Тѣзи коммерчески маниери неможиха да ѝ помогнатъ да разпродаде билетитѣ за своитѣ прословути прѣдставления. А пъкъ не си продаватъ искусството ефтино. Ще намѣрите билети и по 3 и по 5 лева, които не лесно могатъ да се продадатъ, понеже пашата общество е твърдѣ равнодушно. И ето новъ приемъ диктуванъ отъ сила ще ги култивираме. И поже на господжии не може да се отказва, ще прѣдоставимъ на тѣхъ да посѣтятъ тукъ тамъ изъ града, а най-вече изъ учрежденията и така да разпродадатъ билетитѣ си. Чиновицитѣ сж по тѣстички и не ще могатъ да откажатъ още повече щомъ трупата има благодарителна за своитѣ членове цѣлъ.

Каква подготовка, каква доля експлоатация съ чистото искусство?

На 26 Декември, Варненското сиротопиталище „Надѣжда“, ще даде въ салона на военния клубъ своя годишенъ балъ, който по приготвенията, които се правятъ отъ сега, изглежда че ще бжде доста хубавъ. За този балъ дружеството е изписало и единъ хубавъ котелнонъ отъ сгранство. Като се има прѣдъ видъ, че цѣлата е една отъ най-благороднитѣ не се съмняваме, че Варненскитѣ граждани ще се притекътъ на помощъ както и другъ пътъ.

Послѣдствията отъ нѣмане за конъ за литературната собственостъ, у насъ почнаха да се явяватъ вече по често. На послѣдъкъ се учимъ, че е възникналъ споръ между редакторътъ на популярно земеделското сп. „Нива“, г-нъ Пенчевъ и издателятъ му г-нъ Ил. Георгиевъ. Послѣдния си е присвоилъ правата на редакторъ, вслѣдствие, което работата е дошла до сждъ, и списанието щѣло да почне да излиза за напредъ въ Варна, при другъ издатель, желателно е обаче веднажъ за винаги този въпросъ да се уреди: Кому по право принадлежи названието (името) на единъ вѣстникъ или списание?

До Господина
Редактора на в. „Свободенъ Гласъ“
Тукъ.

Господине Редакторе,

Въ брой 37, страница 4 на уважаемий Ви вѣстникъ е напечатано едно съобщение, че поради липса на по-доборъ надзоръ въ повѣрената ми гимназия, кражбитѣ станали обикновена работа.

За да се разбере, до колко дирекцията е виновата въ случая, трѣбва да се посѣти самата гимназия и и се види, че тя е направила изпитани дѣла, които никога нѣма да помислятъ за чуждо пѣщо, макаръ, че всички горни дрѣки, шапони и пр. сж на постоянно изложение по закачалкитѣ въ коридоритѣ.

Обаче между 687 дѣца се намѣрило 1 отъ I класъ на име Неапова Ивѣвка, дъщеря на конпий стражаръ Иванъ Бойчевъ, което се заловило да открадва по 1—2 кожи за врътъ и да ги продава на разни варненски дами за ефтена цѣна, до като „лицата на добъръ надзоръ“ сполучи да го хване и намѣри, че то е открадало 9 боа, отъ които 7-тѣхъ продало, а 2-тѣ се заловили у него. За да се види до колко нѣкои почитаеми Варненци сж станали съучастници и насърчителни на тия кражби съобщавамъ Ви имената на купувачитѣ на краденитѣ боа, а именно:

- 1) Г-жа Кица Герчева, съпруга на фелдфебелъ 3 боа за 1.35 ст.
- 2) Г-жа Педка Иванова съпруга на контрольоръ — 2 боа за 60 ст.
- 3) Г-жа Елена Трапидилова — 1 боа за 50 ст.
- 4) Г-жа Анастасия Николова — 1 боа за 30 ст.!

При това Ви явявамъ, че откраднатитѣ боа сж по 10.40 едната!

До като има подобни купувачи на евтана стока, не е чудно да се намѣри и друго нѣкое невинно дѣте да имъ стане продавачъ!

Директоръ: Ив. М. Гюлмезовъ

(Б. Р.) Уважаемата Дирекция съ едно явно задоволство, бърза да разправи успѣхитѣ на своя надзоръ въ училището, на който отдава откриването на кражбата. Но дали въ тази административна обязанностъ, въ която дѣйствително е имало едно

ревностно изпълнение, се свършва всяка задача? Колкото и добър да е бил надзора в училището се споделя неизличим скръбния факт че в срѣдата на учащите се дѣвици, макаръ между маловъзрастнитѣ, се явяватъ пристѣпнически наклонности. Надзора е билъ потрѣбенъ въ дадения случай до толкова, до колкото е било нужно да се прѣдврати или открие прѣдприето дѣйствие. До момента на дѣйствието обаче, сѣ съществували и множество подбуждателни причини, които сѣ дали поводъ да се сформира едно рѣшение отъ естество да поквари една дѣтска душа. Тукъ работата се докосва до психологическата страна на извършения актъ. Подробноститѣ, които уважаема Дирекция излага въ своето писмо, могатъ да задоволятъ единъ повърхностенъ наблюдателъ въ живота, но не и хората, които твърдѣ малко значение отдаватъ на историческата страна на едно извършено прѣстѣпление. Дирекцията ви пи купувачитѣ на откраднатитѣ кошички, като единствени причинители за развратяването „невини дѣтца“. Но да видимъ, да ли само на тѣхъ се пада тази морална отговорност? Ний познаваме два по важни фактора, при които се развиватъ елементитѣ на дѣтската душа—домътъ и училището. Влиянията, идящи отъ околната срѣда, въ лицето на едни бездушни развратители, които зарадъ едно евтино украшение на шията, сѣ готови да прѣдадѣтъ на позора едно невинно дѣте, биха ли намѣрили добра почва, ако възпитателната роль на тия два фактора се изпълняваше при пълното съзнание на родителския и учителския дългъ? Ако укоримъ семейството, за дѣто е прѣнебръгнало своитѣ наставнически обязанности, трѣба първоизъ, да потърсимъ попрището, върху което този първи двигателъ на дѣтската душа, развива своята възпитателна дѣйност. Но вмѣсто него ний намираме едни борници се за съществуване бащи, носящи на раменетѣ си тежкото брѣме на живота. И одрипели майки, очакващи съ празни надѣжди, настѣпването на по-свѣтълъ денъ. Въ тази борба и въ тия надѣжди, не може вече да има спокойна мисль за другъ родъ обязанности. Живия прихвъръ само остава да служи за градиво на дѣтската мораль. Като по мощенъ факторъ се явява училището, отъ гдѣто идатъ най-надѣжднитѣ лъчи за закрѣпването на ония качества, чиято цѣлностъ единъ денъ, да съставлява нравственото достоинство на бъдещата гражданка. Не е цѣльта на бѣлѣжката ни да прѣдстави единичния и доста невиненъ случай, станалъ въ гимназията по кражбата на кошички, за една опасна зараза, която може да се прѣнесе и въ други ученици; не сѣ и непобѣдителитѣ „дрѣхи и шалове“ и пр., за качени изъ коридоритѣ, гаранция, че младежката душа е напълно завардена отъ пороци. Нашето желание е да се даде единъ по широкъ кръгъ на възпитателното дѣло въ училището. Нека още отъ тукъ да се откриятъ страницитѣ на живота, въ който ще влезне младата дѣвица. Едни добри устроени бѣсе-ди, конференции между учащите се, подъ надзора на учителското тѣло, или други мѣрки отъ възпитателенъ характеръ, върваме би могло до нейдѣ, да изпълни една празнота. Тогазъ едно съприкосновение съ живота, съ неговитѣ лоши прѣдставители, не би имало тия вѣдни послѣдствия. Такава подготовка нѣма да послужи само за изкореняване на злитѣ зародиши, но ще повлияе и за повсестранното развитие на ума. Да не мисли, учащата си дѣвица, въ кой по близъкъ денъ ще се освободи отъ тѣжкитѣ уроци за да поживѣе съ мѣтитѣ си за охолень и празенъ животъ; да разговаря още отъ сега изъ училищнитѣ коридори за хубави рокли, приятни разходки и забавления, а да се готви за своето бъдеще съ дѣйствителното разбирание смисъла и значението на своитѣ човѣшки и граждански задаци.

КНИЖНИНА

Открива се подписка за дѣтското илюстрирано списание „Звѣздица“
Гол. XV (1906).

Дѣтското илюстрирано списание „Звѣздица“ ще излиза и прѣзъ 1906 година. Редакцията е приготвила за маянитѣ читатели на „Звѣздица“, отбравъ материалъ и прѣкрасни картини. Подаржитѣ ще бъдатъ много и прѣкрасни. Цѣната на „Звѣздица“ 2 лева прѣдплатени.

За два лева читателитѣ ще иматъ:
1) 10 броя „Звѣздица“ съ отбравъ съдържанье и прѣкрасни картини.

2) Съ I кн. много хубавъ стеновъ календаръ. Обаждаме на читателитѣ си, че календаритѣ за 1906 год. е още по красивъ отъ досегашнитѣ календари на „Звѣздица“.

3) При всѣка втора книжка по една цвѣтна картина, тѣй, че абонатитѣ ще иматъ „етъ прѣкрасни цвѣтни картини прѣзъ годината.“

4) Съ V кн. полезна книжка съ хубави картини.

5) Съ X кн. втора полезна книжка съ хубави картини.

На настоятелитѣ си даваме много добъръ отстъпъ.

„Звѣздица“ безпорно е най-разпространеното, най-евтиното и най-редовното дѣтско списание.

Абонаментъ за „Звѣздица“ въ странство е 2.50 лева.

Родители и учители! запишете дѣцата и ученицитѣ си на „Звѣздица“ „Звѣздица“ е любимото дѣтско списание! Всичко що се отнася до „Звѣздица“ се изпраща до Н. Бѣловѣждовъ, учителъ — София.

Купувамъ акции отъ Добришкото Акцион. Дружество „Бѣдѣжностъ“ по 100 лв. зл. Сжщо — записи на заповѣдь и изпълнителни листове.

Съ почитание:

Димитръ Табаковъ,
отъ гр. Добричъ.

РАВНОСМѢТКА.

На Варненското Гимнастическо Дружество „ЧЕРНОМОРСКИ ЮНАКЪ“ за дружествената 1904/905 год., приключена на 8-ий Октомврий 1905 година.

Приходъ

№ по рѣдъ	Наименование на приходитѣ	Всичко	
		лева	ст.
1	Помощь отъ Варн. Окр. Сѣвѣтъ	1.500.	—
2	Приходъ отъ дадени прѣзъ годината вечеринка	1.580.	70
3	Членски вносове и абонаментъ на дружественния органъ	1.253.	50
4	Приходи отъ излѣта до градъ Каварна	936.	40
5	Приходъ отъ излѣта до градъ Кюстенджа	601.	20
6	Отъ дивхи на друж. капиталъ	141.	30
	Всичко	6013.	10
	На лице капиталъ останалъ отъ истеклата 1903/1904 дружественна година.	3821.	02
		9834.	12

Разходъ

№ по рѣдъ	Наименование на разхода	Всичко	
		лева	ст.
1	Разноски по вечеринкитѣ	777.	10
2	Вносове въ съзнатата каса	399.	20
3	Разноски по излѣта до градъ Каварна	342.	60
4	Разноски по излѣта до градъ Кюстенджа	295.	20
5	За отпразнуване дружественни празници	221.	—
6	Прѣчисване гимнастически салонъ	100.	—
7	Разноски на делегатитѣ испратени въ гр. Руссе	80.	—
8	Разни	251.	20
	Всичко	2466.	30
	1) Внесени на лична сѣтка на въ спестовата каса срѣщу спест. книжка № 44143 5000.90		
	2) Внесени въ Вѣлг. Народна Банка на лич. сѣтка срѣщу у-стовъ № 175,232 521,528 531 и 532 2.000. —		
	3) Въ документи я за сѣтка на 1905 906 год. и разни. 65 20		
	4) На лице у касиера 241 72		
	Всичко	7367.	82
		9834.	12

Тая равностѣтка е намѣрена вѣрна отъ избраната въ общото дружествено събрание тръжленна комисия състояща отъ конциптъ: Стефанъ Хаджидевъ, Иванъ Стефановъ и Симеонъ Арнаутовъ и удрена отъ общото събрание на дружеството въ заседаванетоъ му на 9 окт. 1905 г. Гр. Варна 3 Ноемврий 1905 г. год.

Отъ Настоятелството

Българско Акционерно Винарско Дружество „ГРОЗДЪ“
— Варна —

ПОКАНА

Съгласно решението на общото тазгодишно редовно Акционерно събрание на Акционеритѣ на Българското Акционерно Винарско Д-во „Гроздъ“ отъ 5 Юний н. година, поканватъ се г. г. акционеритѣ на сжщото Д-во на извънредно общо Акционерно събрание на 28 Декемврий т. г. въ 9 часа прѣди пладнѣ въ помѣщението на Дружеството при избата.

ДНЕВЕНЪ РѢДЪ.

Изслушване доклада на комисията Г-да Спасъ Шиваровъ Крумъ Малевъ и Герчо Атанасовъ за положението на Д-вото отъ началото до сега и вземане рѣшение за по нататъшния вървежъ на Д-то.

Депозирания на акции ще става въ самото Дружество, въ Българската Народна и Земледѣлчески Банки до 27 Декемврий 7 часа вечерята.

Ако събранieto по недостатъчно число депозирани акции не се състои, ще се отложи за 4. Януарий 1906 година въ сжщото врѣме и на сжщото мѣсто.

На основание чл. 10 отъ Дружественния Уставъ за депозирание ще се приематъ само уреденитѣ нови акции 4 акции даватъ 1 гласъ.

Варна 7 Декемврий 1905 година

Отъ Управителния сѣвѣтъ:

Важно извѣстие.

Извѣстяваме на почитаемиѣ Варненски граждани и граждани, че въ новооткрития магазинъ „ДОВРИЧЪ“, улица „Владииостокъ“ (Ташъ-иолу) ни пристигнаха разни видове емалирани съдове: тенжери, кани за вода, паници, легени и още много др. сжщо разни стжклени издѣлия и много видове жельзарски стоки които продаваме съ много износни цѣни. Посѣтете ни, за да се увѣрите.

Съ почитание:

Димитръ Таховъ.

ПРѢСНО И ЧИСТО
Норвежско Рибено Масло
анализирано и одобрено отъ Върховния Медицински Сѣвѣтъ. Пристигна въ дрогерията на
Раф. Камхи.

НАМѢРЕНА Е Кесия съ паръ. Притежателитѣ да отиде въ II уч. да си е получи
Варна, Печатъ. на Д. Тодоровъ С-и